



## Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris  
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,  
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,  
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter  
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad  
praxim accommodatas

**Archdekin, Richard**

**Antverpiæ, 1682**

Caput 1. De Iurisdictione requisita ad Absolutionem Sacramentalem.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-40873**

## CAPUT PRIMUM.

De Jurisdictione requisita ad Absolutionem  
Sacramentalem.

**D**isputant Theologi argumentis utrimque probabilibus, an Episcopis competat sua Jurisdictio jure divino, an Ecclesiastico. Nos hic in ordine ad praxim statuimus primò, Pontificem Romanum immediatè à Christo accipere Jurisdictionem sive potestatem ligandi ac solvendi in omnes Christi fideles, etiam in hæreticos per Baptismum Ecclesie mancipatos. Secundò, Episcopos, & quoslibet alios Præsules, ac sacerdotes, omnem quam habent jurisdictionem mediatè à Christo, immediatè à Pontifice derivare, qui potest illam conferre, auferre, limitare: his positis.

Dico primò; Vt Sacerdos legitimè consecratus possit validè à peccatis absolvere, præter potestatem Ordinis, requiritur etiam potestas Jurisdictionis, & in plerisque Approbatio Ordinarij. Nam sine his Ordo tantum confert Sacerdoti potestatem absolvendi remotam, absque determinatione ad certas personas, quas possit tanquam suos subditos absolvere. *Jurisdictio* enim Confessarij est potestas, quæ in foro conscientie in alterum tanquam subditum obtinetur.

2. In tribus tamen casibus quivis Sacerdos jurisdictionem obtinet, ut à peccatis absolvat, ex perpetua Ecclesie consuetudine. Primò, in articulo mortis ab omnibus peccatis validè absolvit. Secundò, Si Confessio sit de mortalibus à quibus antea pœnitens absolutus fuerat. Tertiò, Si

Si Confessio de solis venialibus instituat. Cum hoc tamen discrimine, quod secundam, & tertiam facultatem Ecclesia auferat Sacerdoti excommunicato, denunciato, & notorio percussori Clerici; primam autem omnibus relinquat, ne quis in extremo articulo hujus Sacramenti beneficio destituatur. Adde insuper, quod Sacerdos simplex non approbatus, si absoluat à peccatis venialibus extra necessitatem, illicitè videatur procedere propter Decretum Innocentii XI. circa Communionem quotidianam in fine.

3. Dico secundò. Jurisdictio in foro penitentia, alia est *Ordinaria*, quæ ratione officii, quo fungitur, alicui competit. Alia est *Delegata*, quæ non vi officii, sed ex Ordinarii concessione alicui communicatur. Jurisdictionem Ordinariam habet Summus Pontifex in omnes Christi fideles: Episcopus & ejus Vicarius in omnes ad suam Diocesim pertinentes: Praelati regulares exempti in suos subditos: Parochi in omnes, qui in sua parocia habent domicilium, vel quasi domicilium.

Ad constituendum in aliquo loco domicilium, vel quasi domicilium, & animus, & factum requiritur. Animus consistit in proposito permanendi in loco ad tempus anni non exiguum, factum in actuali habitatione.

Qui in duobus locis domicilium habet, censetur habere duas Parochias; ideòque potest in alterutra pro libitu Sacramenta suscipere. Si tamen habeat quasi domicilium in Diocesi à loco propriae habitationis diversa, non poterit Ordines sacros suscipere ab alio quàm Episcopo proprii domicilii.

4. Vagabundi, qui nullibi versantur cum ani-

animo magnâ anni parte permanendi, ubique forum fortiuntur; ac proindè possunt cuius Parocho, & Exposito confiteri.

Peregrini autem, qui suum alibi habent domicilium, dum absunt à sua parochia, possunt alteri Sacerdoti exposito confiteri, & Eucharistiam suscipere, etiam tempore paschali: idque ex tacita Ordinariorum voluntate, communi consuetudine confirmata, uti hic testatur *Layman*. aliique. Tenentur tamen testimonium annuæ Confessionis, & Communionis suo Parocho id postulanti exhibere.

5. Dico tertio. Qui habet ordinariam jurisdictionem à peccatis absolvendi, potest eam alteri Sacerdoti delegare. Delegatus autem non potest alterum subdelegare. Ratio hujus est, quia delegato tantum conceditur facultas exercendi jurisdictionem quoad suam personam; ergo si alteri eam committat, suam facultatem excedit: Sicut usufructus jus habet utendi re ad usum concessâ, sed non alteri ejus usum concedendi: hoc enim jus ad proprietarium pertinet.

Excipe primò, nisi specialiter delegato concedatur ut possit subdelegare, uti communiter fit in delegato Pontificis, accedente partium consensu. Nisi fortè personæ delegatæ specialis industria electa esse videatur, uti fieri solet in causis gravioribus v. g. matrimonialibus, quas Curia Romana ferè solis Episcopis vel eorum Officialibus committere solet.

Excipe secundò, nisi alicui demandata sit universitas causarum, ita ut quasi ordinario munere fungatur in causis omnibus certi generis, aut certo loco judicandis. Hinc resolvit *Henriquez*, aliique, si Episcopus Parocho, vel Provincialis

vincialis suo Guardiano deleget facultatem absolvendi subditos à casibus reservatis, illos posse hanc facultatem alteri delegare ad certum casum reservatum, vel ad certam personam absolvendam.

6. Si alicui committatur vicarium Officium, cui jurisdictione annexa est, v. g. officium Parochi absentis, vel nondum in Sacerdotem consecrati, potest ille Vicarius unam vel alteram causam alteri subdelegare, sed non integram officii executionem. Nisi fortè alicubi consuetudo, & consensus Parochi delegantis permittat id non minus à delegato quàm ipso Parocho præstari.

7. Dico quarto. Ad jurisdictionem alteri conferendam non sufficit rati habitio in futurum sperata: Neque consensus pro præsentem rationabiliter præsumptus, si dum absolveret reipsa non adfuit. Ratio horum est; quia ad valorem Absolutionis requiritur ut Sacerdos eam conferens habeat actualem jurisdictionem in penitentem; in utroque autem casu, tempore Absolutionis deest actualis jurisdictione, quæ non habetur sine alterius consensu per signum externum cognito & declarato. Ac proinde Sacramentum Pœnitentiæ, cum fuerit semel invalidum, non potest per subsequentem consensum convalescere. Aliud est in cæteris Sacramentis, ad quorum validam administrationem consensus Ordinarii non requiritur, excepto Sacramento Matrimonii.

8. Confessarii Ordinum mendicantium accipiunt jurisdictionem in foro conscientie, non ab Episcopo, sed à Summo Pontifice, accedente Prelatorum suorum consensu, ad absolvendum omnes Christi fideles sæculares intra limites

tes

208 Pars 3. tract. 2. cap. 1. De Jurisdictione &c.  
tes sibi praescriptos. Ille autem consensus in  
Missionibus, & itineribus ordinariè pro con-  
cesso supponitur, ubi non obstat alia aliquorum  
Ordinum consuetudo.

9. Dico quintò. Facultas audiendi Confes-  
siones, aut absolvendi à casibus reservatis, per  
mortem concedentis non expirat. Ratio, quia  
facultas illa est gratia, & beneficium actu con-  
cessum: gratiam autem & beneficium Principis  
debet esse mansurum Reg. 16. in 6. Undè in  
praxi videmus Sacerdotem in cooperatorem à  
Parocho assumptum, eo defuncto pergere in ad-  
ministracione Officii, quamdiu à novo Paro-  
cho non removetur.

10. Facultas autem delegata ad jurisdic-  
tionem contentiosam in foro justitiae, morte dele-  
gantis extinguitur, si delegatus ea jurisdic-  
tione nondum uti inceperit. Ratio, quia jurisdic-  
tione delegata ad justitiam, habet rationem manda-  
ti, non autem gratiae, & beneficii, manda-  
tum autem expirat morte mandantis, quando  
non involvit gratiam in favorem alicujus tertii  
absolutè concessam.

11. Sacerdos cum jurisdictione tantum du-  
bia illicitè absolvit, nisi urgente necessitate: ad-  
jecta tunc conditione, *in quantum possum*, &  
admonito penitente ut iterum confiteatur ali-  
cui certam jurisdictionem habenti. Expedi-  
tem, ut tali casu penitens veniale aliquod adji-  
ciat in quod absolutio certò cadat validè & di-  
rectè, in caetera saltem indirectè.

12. Si tamen ex ratione verè probabili resol-  
vat se jurisdictionem in peccata penitentis ha-  
bere, licitè absolvere tradit Suarez, Praeposi-  
tus, Lugo de penit. disp. 19. num. 49. Ratio,  
Quia sic est practicè certus de actione licita: &  
ple-

plerumque Pontifex pro eo casu facultatem, & jurisdictionem impertit. Id enim præstat Pontifex primò, quando error communis conjunctus est cum titulo colorato sive præsumpto: verbi causa, dum aliquis passim putatur esse Pastor, qui verè talis non est ob censuram vel alium defectum, vel si Parochus exponat Sacerdotem non approbatum, qui publicè approbatus existimatur. 2. Quando aliquis ex consuetudine, præscriptione, aut bonâ fide absolvit, & nescit potestatem suam esse revocatam, uti cum plerisque docet *Sylvius, Navar. Vasq. Sanchez. Malder Divina p. 1. t. 13. r. 1.* 3. Quando pro jurisdictione Confessarii satis aliis constat stare *Doctorum* sententiam verè probabilem. Nam in his casibus propter communem pœnitentium utilitatem Ecclesia confert jurisdictionem, & supplet occultum ejus defectum, si aliquis fortè subesseret, uti docet *Suar. Card. Lugo, Diana part. 3. t. 4. r. 22. &c.*

QUÆRES, An in partibus hæreticorum Missionarii etiam Regulares habeant jurisdictionem aut facultatem administrandi Pastoralia, ut est Baptismus, Extrema Unctio, Matrimonium?

De hac quaestione, quia facilè non est aliquid breviter & universaliter pronunciare, Ex multis quæ ad manum sunt Pontificum Decretis tantum profero Bullam Urbani VIII. quæ incipit, *Salvatoris*, missam ad Clerum, & Religiosos missionarios in Provinciis confœderatis. Quam etiam Alexander VII. recentius confirmavit per Breve datum die 20 Septemb. 1656. In prædicta Bulla §. 1. concedit Regularibus ut simul cum Sacerdotibus sæcularibus Sacramenta Pastoralia administrare possint, sine aliqua

210 Pars 3. tract. 2. cap. 1. De Iurisdictione &c.  
aliqua restrictione ad casus necessitatis, vel de-  
pendentia ab illis, sed æqualiter.

Et §. 2. ut nullus ex sæcularibus Sacerdoti-  
bus aliquem Regularium, neque aliquis Regu-  
larium aliquem Sacerdotum sæcularium in ob-  
cundis muniis Ecclesiasticis vel administrandis  
Sacramentis impediatur, sed pariter mutuo amo-  
re concurrant in salutem animarum procuran-  
dam. apud Veyss. f. 47.

Sic enim Pastores annuent Regularibus tan-  
quam sociis, ut mutuâ ope trahant secum A-  
postolicum rete ad salutem animarum in pro-  
celloso Missionum mari expansum, sed sedulo  
cavendum ne hoc rete ullibi per trahentium dis-  
cordiam rumpatur.

## CAPUT II.

### De Approbatione Confessarii.

1. **C**onstat ex Trid. Sess. 23. cap. 15. de re-  
form. Approbationem Ordinarii requiri  
in Sacerdote, ut validè possit audire Confessio-  
nes sæcularium; etiam Sacerdotum, non ta-  
men Regularium: possunt enim hi confiteri cui-  
vis Sacerdoti, etiam non approbato, quem  
Prælati illis secundùm leges sui Ordinis consti-  
tuit. Quia cum Tridentinum de solis Sæculari-  
bus mentionem faciat, non censetur in hoc cir-  
ca Regulares aliquid innovasse.

2. Qui constituitur Parochus, aut obtinet  
beneficium, cui animarum cura annexa est,  
non indiget aliâ Approbatione. Si tamen Pa-  
rochus Officium illud aut beneficium reliquit,  
non poterit sine nova Approbatione Confessio-  
nes excipere.

3. Non